VISPĀRĒJĀS TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2015. gada 24. aprīlī*

Pagaidu noregulējums — Aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes reģistrācija — "piadina romagnola/piada romagnola" — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība

Lieta T-43/15 R

CRM Srl , Modena (Itālija), ko pārstāv *G. Forte*, *C. Marinuzzi* un *A. Franchi*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *D. Bianchi* un *J. Guillem Carrau*, pārstāvji,

atbildētāja,

par pieteikumu par Komisijas 2014. gada 24. oktobra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1174/2014 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Piadina Romagnola/Piada Romagnola* (AĢIN)) piemērošanas apturēšanu (OV L 316, 3. lpp.).

VISPĀRĒJĀS TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums [1]

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītājs *CRM Srl* ir Itālijas uzņēmums, kas kopš 1974. gada ražo maizes izstrādājumus, it īpaši vairākus *piadine romagnole* veidus. Tas ir Itālijas kulinārijas izstrādājums, kas sastāv no mīklas pamatnes, ko izgatavo no kviešu miltiem, cūku taukiem vai olīveļļas, sāls un ūdens un ko tradicionāli cep māla traukā vai uz metāla vai akmens plātes. Mīklas pamatne tiek saliekta uz pusēm un var tikt pildīta ar saldām vai sāļām sastāvdaļām. Prasītājs raksturo sevi kā vadošo uzņēmumu pārtikas ražošanas nozarē, kas ir pazīstams kā lielākais *piadine* ražotājs Itālijā. Šos izstrādājumus tas tirgo ar savu preču zīmi vai citu izplatītāju preču zīmēm, un tā klienti ir lielākās Itālijas lielveikalu grupas.

* Tiesvedības valoda – itāļu.

1 — Ietverti tikai tie šī rīkojuma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

2 Prasītājs apšauba, ka ar Komisijas 2014. gada 24. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1174/2014 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā (*Piadina Romagnola/Piada Romagnola* (AĢIN)) (OV L 316, 3. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), ciktāl tajā ir noteikts, ka nosaukumu "*romagnole*" drīkst lietot, tikai lai apzīmētu aizsargātajā ražošanas apgabalā ražotus *piadine/piade*, tiek padarīta neiespējama tā parastā ekonomiskā darbība, jo tā ražotnes atrodas ārpus šī apgabala.

3 Aizsargātas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes (turpmāk tekstā – "AĢIN") reģistrācijas procedūrā ir divi posmi, un izskatāmajā lietā aplūkotajā laikposmā to reglamentēja Padomes 2006. gada 20. marta Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 21. novembra Regula (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām (OV L 343, 1. lpp.). Pirmais posms norisinās tieši tajā dalībvalstī, kurā ir attiecīgā pārtikas produkta izcelsme. Šī valsts uzsāk procedūru ar reģistrācijas pieteikumu un sagatavo nepieciešamo dokumentāciju, ar kuru tiek pierādīta saikne starp attiecīgo izstrādājumu un aizsardzības apgabalu. Otrajā posmā Eiropas Komisija veic pieteikuma kritēriju izvērtējumu un kontroli. Tas ietver reģistrācijas pieteikuma pārbaudi un publicēšanu iespējamās iebildumu iesniegšanas procedūras nolūkā. Administratīvā procedūra tiek pabeigta ar AĢIN publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī atteikumu to publicēt.

4 AĢIN "*piadina romagnola/piada romagnola*" (turpmāk tekstā – "*piadina romagnola*") reģistrācijas pieteikumu Itālijas iestādēs 2011. gadā iesniedza minēto izstrādājumu veicināšanas grupa saskaņā ar Regulu Nr. 510/2006. Itālijas iestādes reģistrācijas priekšlikumu publicēja 2012. gada 28. janvāra *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (*GURI*, *Itālijas Republikas Oficiālais Vēstnesis*) pēc publiskas sanāksmes, kuru tās organizēja, lai izvērtētu ierosināto specifikāciju atbilstību lojālām attiecīgā izstrādājuma ražošanas metodēm.

5 Pret šo publikāciju vairākus iebildumus iesniedza organizācijas, kas pārstāvēja amatniekus, kuri tirgoja *piadine* kioskos. Šīs organizācijas apstrīdēja to, ka, lai saņemtu paredzēto AĢIN, amatnieciski ražoti un kioskos pārdoti *piadine* tika pielīdzināti rūpnieciski ražotiem *piadine*. Tomēr Itālijas iestādes 2012. gada 11. decembrī iesniedza Komisijai strīdīgās AĢIN reģistrācijas paziņojumu kopā ar specifikācijām.

6 Ar 2013. gada 29. marta prasības pieteikumu prasītājs cēla prasību *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacio reģiona administratīvā tiesa, Itālija, turpmāk tekstā – "*TAR*"), lūdzot atcelt Itālijas reģistrācijas procedūras aktus, it īpaši *piadina romagnola* specifikācijas, pamatojoties uz Regulas Nr. 510/2006 pārkāpumu, ņemot vērā, pirmkārt, saiknes starp aizsargāto apgabalu un rūpnieciski ražoto *piadina romagnola* un, otrkārt, saiknes starp šo rūpnieciski ražoto izstrādājumu un amatnieciski ražoto izstrādājumu neesamību. Tiesvedības gaitā *TAR* Itālijas iestādes aizvietoja specifikācijas ar jaunu šo specifikāciju versiju.

[..]

8 Ar 2014. gada 15. maija spriedumu *TAR* apmierināja prasītāja prasību, tostarp atceļot specifikācijas un uzliekot pienākumu Itālijas iestādēm pārformulēt specifikācijas. Saskaņā ar *TAR* viedokli reputācijas aizsardzību varēja piešķirt tikai amatnieku ražojumiem, izslēdzot jebkādu attiecīgā pārtikas produkta rūpniecisku ražošanu. Saskaņā ar spēkā esošajām Itālijas tiesībām šis spriedums bija nekavējoties izpildāms.

9 Dažas dienas pēc minētā sprieduma pasludināšanas, 2014. gada 21. maijā, Komisija saskaņā ar Regulas Nr. 1151/2012 50. panta 2. punkta a) apakšpunktu publicēja strīdīgās AĢIN reģistrācijas pieteikumu (OV C 153, 9. lpp.), norādot, ka šī publikācija deva tiesības izteikt iebildumus pret minēto pieteikumu atbilstīgi šīs regulas 51. pantam. Ar 2014. gada 22. maija elektroniskā pasta vēstuli prasītājs informēja Komisiju, ka *TAR* ar 2014. gada 15. maija spriedumu atcēla Itālijas iestāžu sagatavotās specifikācijas,

tādēļ Itālijas iestādēm specifikācijas bija jāpārformulē, strīdīgās AĢIN piemērojamību attiecinot tikai uz amatnieku ražotu *piadina romagnola*. Tādējādi prasītājs uzskata, ka 2014. gada 21. maija pieteikuma publikācija bija jāatceļ. Atbildot uz šo elektroniskā pasta vēstuli, Komisija 2014. gada 10. jūnijā norādīja, ka reģistrācijas pieteikums tika publicēts, lai tiktu iesniegti iespējamie iebildumi, un ka Itālijas tiesas nolēmuma iespējamā ietekme bija jāizvērtē Itālijas kompetentajām iestādēm.

10 Turpmākajā elektroniskā pasta vēstuļu apmaiņā starp prasītāju, Komisiju un Itālijas iestādēm par *TAR* 2014. gada 15. maija sprieduma ietekmi uz strīdīgās AĢIN reģistrācijas procedūru minētās iestādes apstiprināja savu vēlmi turpināt šo procedūru, precizējot, ka tās bija iesniegušas apelācijas sūdzību *Consiglio di Stato* (Valsts padome, Itālija) par *TAR* spriedumu, kā arī prasību par tā izpildes apturēšanu. Apelācijas tiesvedībā *Consiglio di Stato* jautājumu par *TAR* sprieduma izpildes apturēšanu izskatīja pēc būtības un norādīja, ka prasītāja lūgums uzdot Tiesai prejudiciālu jautājumu attiecīgajā jomā nebija jāapmierina.

11 Šajos apstākļos Komisija 2014. gada 24. oktobrī pieņēma apstrīdēto regulu, kā rezultātā prasītājam vairs nebija atļauts izmantot nosaukumu "*piadine romagnole*" Modenā (Itālija) ražotajiem izstrādājumiem, jo šī pilsēta atrodas ārpus aizsargātā ģeogrāfiskā apgabala. Apstrīdētā regula ir publicēta 2014. gada 4. novembra *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi [..]

13 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 20. februārī, prasītājs iesniedza šo pieteikumu par pagaidu noregulējumu, kurā tas Vispārējās tiesas priekšsēdētājam būtībā lūdza:

— apturēt apstrīdētās regulas izpildi saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 105. panta 2. punkta otro daļu līdz brīdim, kad tiks izbeigta šī pagaidu noregulējuma tiesvedība, un katrā ziņā līdz brīdim, kad Vispārējā tiesa pasludinās nolēmumu pamatlietā.

[..]

Juridiskais pamatojums [..]

21 Prasītājs norāda, ka tam tiktu nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums, ja netiktu apmierināts šis pieteikums par pagaidu noregulējumu. Tā kā apstrīdētā regula ir izpildāma, tam tiktu aizliegts ražot un izplatīt *piadine* ar norādi "*romagnole*". Prasītājs uzskata, ka tādējādi tam tiktu nodarīts ne tikai finansiāls kaitējums, jo apstrīdētā regula skar arī tā tēlu un tiesības uz tā nosaukuma aizsardzību, kā arī iespējas noslēgt līgumus, tādējādi neatgriezeniski tiktu zaudēti klienti un tirgus daļas. Šajā ziņā tas min aptuveni 40 % no tā apgrozījuma.

[..]

29 Saskaņā ar iedibināto judikatūru gadījumā, kad tiek iesniegts pieteikums apturēt Savienības tiesību akta piemērošanu, lūgtā pagaidu pasākuma noteikšana ir attaisnojama tikai tad, ja attiecīgais tiesību akts ir uzskatāms par apgalvotā būtiskā un neatgriezeniskā kaitējuma galveno cēloni (skat. rīkojumu, 2013. gada 7. marts, *EDF*/Komisija, C-551/12 P(R), Krājums, EU:C:2013:157, 41. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā kontekstā tika nospriests, ka šim kaitējumam bija jārodas tikai apstrīdētā tiesību akta dēļ un nevis lietas dalībnieka, kas lūdza pagaidu pasākumu, rūpības trūkuma dēļ (rīkojums, 2008. gada 15. jūlijs, *CLL Centres de langues*/Komisija, T-202/08 R, EU:T:2008:293, 73. punkts; šajā ziņā skat. arī rīkojumus, 1975. gada 28. maijs, *Könecke*/Komisija, 44/75 R, Krājums, EU:C:1975:72, 3. punkts, un 1994. gada 22. aprīlis, Komisija/Beļģija, C-87/94 R, Krājums, EU:C:1994:166, 38. un 42. punkts). Saskaņā ar šo pašu judikatūru, ja nav sniegti pierādījumi rūpībai, kas būtu jāizrāda piesardzīgam un

informētam uzņēmumam, lietas dalībniekam, kurš lūdz pagaidu pasākumus, pašam ir jākompensē kaitējums, par kuru tas apgalvo, ka tas var apdraudēt tā pastāvēšanu vai neatgriezeniski mainīt tā statusu tirgū (šajā ziņā skat. rīkojumus, 2001. gada 1. februāris, *Free Trade Foods*/Komisija, T-350/00 R, Krājums, EU:T:2001:37, 50., 51. un 59. punkts, un *CLL Centres de langues*/Komisija, minēts 74. punktā).

30 Izskatāmajā lietā no lietas materiāliem izriet, ka apgalvotā būtiskā un neatgriezeniskā kaitējuma – gan finansiālā, gan morālā kaitējuma – rašanās ir balstīta uz pieņēmumu, saskaņā ar kuru ar apstrīdēto regulu tiek aizliegts lietot nosaukumu "*romagnole*" tā [ražoto] *piadine* pārdošanai, tādējādi radot tam nelabvēlīgāku situāciju salīdzinājumā ar konkurentiem, kas darbojas ar minēto regulu aizsargātajā ģeogrāfiskajā apgabalā un var turpināt lietot šo nosaukumu, lai tirgotu to ražotos *piadine*.

31 Tomēr ir jākonstatē, ka izskatāmajā lietā prasītājs nav izrādījis pienācīgu rūpību, kādu varētu gaidīt no piesardzīga un informēta saimnieciskās darbības subjekta. Tas arī neizmantoja piemērojamajā tiesiskajā regulējumā paredzēto iespēju saņemt atļauju pārejas periodā turpināt izmantot nosaukumu " *romagnole*", lai tirgotu tā ražotos *piadine*.

32 Šai ziņā ir jāatgādina, ka strīdīgās AĢIN valsts reģistrācijas procedūru – kā ir uzsvērusi *TAR* 2014. gada 15. maija spriedumā (skat. iepriekš 8. punktu), uz kuru vairākkārt ir atsaucies prasītājs – Itālijas iestādes uzsāka 2011. gadā un pabeidza 2012. gada 11. decembrī, kad nosūtīja lietas materiālus Komisijai (skat. iepriekš 4. un 5. punktu). Šo valsts procedūru *ratione temporis* reglamentēja Regula Nr. 510/2006. Saskaņā ar tās 5. panta 5. un 6. punktu Itālijas Republikai, kurai bija jāuzsāk iebildumu iesniegšanas procedūra – kas faktiski arī tika īstenota –, kurā ikviens, kam ir leģitīmas intereses, varēja paziņot savus iebildumus pret reģistrācijas pieteikumu, tiktu atļauts valsts līmenī piešķirt pagaidu aizsardzību prasītājam izmantot nosaukumu "*romagnole*", kā arī noteikt attiecīgu pielāgošanas laikposmu, ar nosacījumu, ka prasītājs, kas iepriekšējos piecus gadus likumīgi tirgoja tā ražotos *piadine* ar minēto nosaukumu, "norādītu uz šo punktu valsts iebildumu iesniegšanas procedūrā".

33 Tomēr *TAR* savā 2014. gada 15. maija spriedumā skaidri konstatēja, ka prasītājs atšķirībā no citiem uzņēmējiem nebija piedalījies valsts iebildumu iesniegšanas procedūrā un ka šīs nepiedalīšanās dēļ bija pilnīgi neiespējams noteikt pielāgošanās laikposmu, jo tas neiesniedza savas īpašās prasības šim nolūkam paredzētajā procedūrā. Tādējādi, lai arī prasītājs, kurš apgalvo, ka vairākus gadu desmitus tas ražo visa veida *piadine romagnole*, acīmredzami būtu izpildījis 5. panta 5. un 6. punktā paredzētos nosacījumus, tas neizmantoja iespēju ar paša līdzekļiem novērst kaitējumu, par kura rašanos tas pauž bažas. Kad attiecīgie lietas materiāli tika iesniegti Komisijā, Komisijas īstenoto procedūru *ratione temporis* reglamentēja Regula Nr. 1151/2012, kas ir stājusies spēkā 2013. gada 3. janvārī. Sazinoties ar Komisiju, prasītājs atbilstoši minētās regulas 15. panta 1. un 2. punktam kopsakarā ar 49. panta 3. punkta noteikumiem būtu varējis lūgt Komisijai noteikt pārejas periodu, kas varēja ilgt pat 15 gadus, lai faktiski tiktu pagarināts pielāgošanās laikposms, kuru noteica Itālijas iestādes pēc minētās valsts iebildumu iesniegšanas procedūras [pabeigšanas]. Tā kā prasītājs šajā valsts procedūrā nepiedalījās, tas zaudēja iespēju turpināt pārdot tā ražotos *piadine* ar nosaukumu "*romagnole*". Tāpēc, lai arī piedalīšanās valsts procedūrā nav obligāts priekšnosacījums tam, lai Komisija noteiktu pārejas aizsardzību, ir jākonstatē, ka no lietas materiāliem katrā ziņā neizriet, ka prasītājs šādu pieteikumu būtu iesniedzis vai arī ka šāds pieteikums būtu ticis noraidīts.

34 No tā izriet, ka, nesniedzot pierādījumus par visu [nepieciešamo] rūpību, kas būtu jāizrāda piesardzīgam un informētam uzņēmumam, prasītājam pašam ir jākompensē gan morāls, gan finansiāls kaitējums, par kura rašanos izskatāmajā lietā tas pauž bažas.

[..]

44 Jāpiebilst, ka pieteikumā par pagaidu noregulējumu prasītājs pats ir minējis par meitasuzņēmuma, proti, sabiedrības *Commerciale Europa*, esamību, kuru tas kontrolēja ar savas finanšu sabiedrības *Finrec* starpniecību un kas tādējādi piederēja "tai pašai grupai". Pagaidu noregulējuma tiesnesis no tā

var secināt tikai to, ka prasītājs ir sabiedrību grupas loceklis. Šajos apstākļos prasītājam, ja tas vēlējās pamatoti norādīt būtiska un neatgriezeniska finansiāla kaitējuma risku, bija jānorāda minētās grupas, kurai tas piederēja, lielums, kopējais apgrozījums un raksturiezīmes.

45 Precīzs prasītāja finansiālā stāvokļa novērtējums ir atkarīgs no tā, vai tā rīcībā objektīvi ir papildu līdzekļi, kurus tas it īpaši saņem no grupas, kurai tas pieder, finanšu resursiem. Tātad noteikumi par prasītāja piederību grupai ir būtiski elementi, lai izvērtētu šī pieteikuma par pagaidu noregulējumu steidzamību (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2014. gada 10. jūnijs, *Stahlwerk Bous*/Komisija, T-172/14 R, EU:T:2014:558, 21. punkts). Tomēr pieteikumā par pagaidu noregulējumu prasītājs nav norādījis nedz savas grupas finanšu spēju, nedz arī akciju sabiedrības vai tās kapitāla struktūru, lai arī šādi precizējumi būtu jāsniedz, jo no tīmeklī pieejamās informācijas izriet, ka sabiedrība *Finrec SpA*, Modena, kurai ir tāda pati adrese kā prasītājam, šķiet, faktiski pastāv un darbojas tirgū.

[..]

47 Tādējādi, tā kā nav neviena derīga salīdzināšanas elementa, pagaidu noregulējuma tiesnesis nevarētu noteikt, vai apgalvotais apgrozījuma samazinājums par 40 % apdraudētu prasītāja finansiālo dzīvotspēju vai izraisītu būtisku tirgus daļu zaudēšanu salīdzinājumā ar sabiedrību grupas, kurai tā pieder, finanšu spēju.

[..]

51 Katrā ziņā, lai arī prasītājam var rasties konkrētas grūtības precīzi skaitļos izteikt finansiālo kaitējumu, tas nenorāda iemeslus, kuru dēļ tas nevar identificēt, sīki izklāstīt un ar dokumentiem pamatot tā apgrozījumu saistībā ar *piadine romagnole* pārdošanu atbilstošajā atsauces laikposmā un salīdzināt to ar sabiedrību grupas kopējo apgrozījumu šajā pašā laikposmā, ņemot vērā visus izstrādājumus un ekonomisko darbību, lai noteiktu iespējamā kaitējuma procentuālo daļu gadījumā, ja tas pilnīgi zaudētu attiecīgo tirgu.

52 Turklāt turpmākajā tiesvedībā par kaitējuma atlīdzību Vispārējā tiesa ar aplēšu palīdzību (abstrakti) varētu aprēķināt prasītājam radītos zaudējumus, balstoties uz tā tirgus daļu un peļņas iespējamo novērtējumu, ņemot vērā parasto lietu gaitu (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2013. gada 5. jūnijs, *Rubinum*/Komisija, T-201/13 R, EU:T:2013:296, 50. punkts). Aprēķinot kaitējuma apmēru, Vispārējā tiesa var neatkarīgi izvērtēt faktus un tai ir novērtējuma brīvība izvēlēties metodi, lai noteiktu kaitējuma atlīdzības apmēru (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 21. februāris, Komisija/*Girardot*, C-348/06 P, Krājums, EU:C:2008:107, 72., 74. un 76. punkts). Šajā gadījumā Vispārējā tiesai pat varētu pietikt ar pieņēmumiem, pamatojoties uz vidējām statistiskajām vērtībām, tomēr prasītājam būtu jāpamato dati, kas ir viņa pieņēmumu pamatā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2010. gada 28. aprīlis, *BST*/Komisija, T-452/05, Krājums, EU:T:2010:167, 168. punkts un tajā minētā judikatūra).

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀS TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;

2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Luksemburgā, 2015. gada 24. aprīlī

[Paraksti]